

***Večer Slovenskega filmskega arhiva
pri Arhivu Republike Slovenije
in
Združenje filmskih snemalcev Slovenije***

Fotografija vir: Ivan Ivo Belec

Fotografija vir: Ivan Ivo Belec

Fotografija vir: Ivan Ivo Belec

**90 let
Ivan Ivo Belec
snemalec in direktor fotografije**

VABILO

Slovenski filmski arhiv
pri Arhivu Republike Slovenije,
Slovenska kinoteka in
Združenje filmskih snemalcev Slovenije

Vas vljudno vabimo, da se nam v
torek, 4. septembra 2018,
pridružite v dvorani Silvana Furlana
v Slovenski kinoteki pri ogledu
filma v počastitev 90. obletnice
Iva Belca.

Projekcija je pripravljena v okviru rednih
mesečnih večerov SFA.

Vabilo velja za dve osebi

Ob 20. uri:

IVAN IVO BELEC - SNEMALEC

Slovenija, 2018, barvni, 30', DCP
režiser Radovan Čok

IVERI

Slovenija, 1958, čb, 12'
Viba film, scenarista Jože Bevč, Sašo Cvahte, režiser Jože Bevč,
snemalec Ivo Belec, montažer Dušan Povh

ROŽNIK

Slovenija, 1986, barvni, 10'
Viba film, scenaristka Alenka Auersperger, režiserka Marija Šeme Baričević,
snemalca Ivo Belec, Radovan Čok

S KAMERO PO SVETU - SPREHOD PO

LIBIJI

Slovenija, 1968, čb, 25'
TV Slovenija, režiser in direktor fotografije Ivo Belec

Ivan Ivo Belec se je rodil 15. avgusta 1928 na Babni Gori pri Polhovem Gradcu. V času med 2. svetovno vojno se je kot mlad fant navdušil nad fotografskim aparatom, ki si ga je pri drogeristu Benonu Gregoriču tudi kupil in z njim naredil marsikateri zanimiv posnetek, tudi srečanj partizanov z domačini, ki pa se žal ni ohranil. Po končani vojni je končal gimnazijo, uspešno pa je opravil tudi fototečaj v organizaciji Fotokluba Ljubljana. Kot asistenta snemalne kamere so ga leta 1947 v podjetju Triglav film povabili k snemanju dokumentarnega filma V borbi za plan, kjer je doživel svoj snemalni krst. Sledilo je sodelovanje pri snemanju prvega slovenskega celovečernega filma Na svoji zemlji, v katerem je odigral tudi manjšo epizodno vlogo. Po premieri filma, se je vpisal na , v letu 1948 ustanovljeno, Filmsko tehnično šolo v Ljubljani. Skromna slovenska filmska produkcija v začetku 50 ih let je bila vzrok, da se je moral podati na delo v Bosno, kjer je ostal kar štiri leta in sodeloval v ekipi Slavka Vorkapiča, ki je v Bosni režiral film Hanka. V Sloveniji je bil prvič povabljen kot snemalec pri snemanju celovečernega filma režiserja Mirka Groblerja, Dobro morje (1958). Kot filmski snemalec ali »švenker« je bil prisoten pri uvajanju ključnih tehnoloških novostih na področju snemalne tehnike v našem prostoru, pri snemanju prvega slovenskega celovečernega barvnega filma Srečno Kekec (Jože Gale, 1963), pri snemanju tako prvega filma v črnbeli cinemaskopski tehniki, Ne joči, Peter (France Štiglic, 1964) kot v barvni, Amandus (France Štiglic, 1966). Obvladal je praktično vse tipe tedanjih 35 mm filmskih kamer. V tem obdobju je največ sodeloval z direktorjema fotografije Ivanom Marinčkom in Rudijem Vavpotičem, česar se še danes rad spominja. Po snemanju filma Amandus se je poslovil od filma in začel z delom na slovenski televiziji. Novo okolje, nova tehnologija sta terjali precej prilagoditev. Svoje bogato znanje in izkušnje je rad prenašal na mlajše sodelavce, bil je uspešen mentor in učitelj večim generacijam televizijskih snemalcev. Ponosen je na to, da je v času televizijskega ustvarjanja dosegel naziv direktorja fotografije. Po upokojitvi je na pobudo sokrajanov Babne Gore in Povhovega Gradca s kamero zabeležil marsikateri krajevni dogodek, praznik in se je, kot sam hudomušno pravi, prelevil ponovno iz »profesionalnega v amaterskega« snemalca. Vir: Ivo Ivan Belec-snemalec, avtor filma Radovan Čok, julij 2018